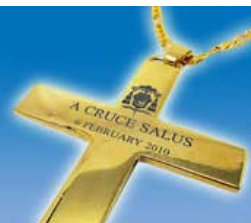

สังมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

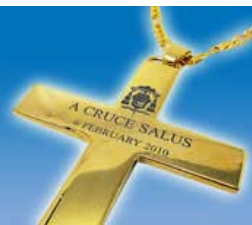
สมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวก

(วันอาทิตย์ที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก กลุ่มชนใดมีเอกภาพ กลุ่มชนนั้นจะพัฒนาตนเองไปได้ง่ายและรวดเร็ว เราสามารถมองเห็นความจริงนี้ในประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างเช่น สหรัฐอเมริกาซึ่งประกอบด้วยรัฐต่างๆ ถึง 50 รัฐรวมกัน แต่ละรัฐมีกฎหมายและลักษณะเฉพาะของตน อย่างไรก็ตาม ทุกรัฐอยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญและรัฐบาลกลางเดียวกัน นี่เป็นเอกภาพในความหลากหลายซึ่งเป็นความงดงามอย่างหนึ่งในสังคมมนุษย์ด้วยเหตุนี้ จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ประเทศนี้จะกลายเป็นมหาอำนาจได้โดยไม่ยากเย็นนักหลังจากที่รวมตัวกันได้ไม่นาน ผู้รู้ท่านหนึ่งบอกว่านิ้วมือเล็กๆ ของคนเราดูเหมือนว่าจะไม่มีพิษสงอะไรมากนักเมื่อพวกมันแยกกันทำหน้าที่ของตน แต่เมื่อพวกมันรวมกันเป็นหนึ่งเดียว พวกมันจะกลายเป็นกำปั้นซึ่งเป็นอาวุธที่ทรงพลังอย่างหนึ่งได้เหมือนกัน

เอกภาพ หรือความสามัคคี หรือความเป็นหนึ่งเดียวกัน สุดแล้วแต่ใครจะเรียก เป็นพลังอย่างหนึ่ง นี่คือสิ่งที่พระศาสนจักรต้องการบอกเราแต่ละคนผ่านทางนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งเรามาชุมนุมกันเพื่อให้เกียรติเป็นพิเศษในวันนี้ อันที่จริง นักบุญทั้งสองไม่ได้ทำงานด้วยกันอย่างใกล้ชิดเท่าใดนัก นักบุญเปโตรได้รับเรียกและเลือกให้เป็นอัครสาวกโดยตรงจากพระเยซูเจ้า ต่อมาท่านได้รับมอบ “**กุญแจอาณาจักรสวรรค์**” (มธ 16:19) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการประมุขพระศาสนจักรจากพระองค์อีกด้วย ส่วนนักบุญเปาโลไม่เคยพบปะกับพระเยซูเจ้าขณะที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่บนโลกนี้ ก่อนที่ท่านจะกลับใจมาเชื่อในพระองค์ ท่านได้เบียดเบียนกลุ่มคริสตชนมาก่อนและมีส่วนรู้เห็นในการตายของนักบุญสเตเฟนอีกด้วย หลังจากท่านได้มีประสบการณ์แบบส่วนตัวกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนม์ชีพบนเส้นทางสู่เมืองดามัสกัสแล้ว ท่านได้กลับใจและเข้าใจความหมายของการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ ท่านจึงได้อุทิศตนทั้งครบและใช้ความรู้และความสามารถทั้งหมดที่ท่านมีเพื่องานประกาศข่าวดีแก่คนต่างชาติ ดังนั้น จึงเป็นเรื่องธรรมดาที่เราจะเห็นภาพวาดของท่านกำลังถือพระคัมภีร์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของการแพร่ธรรม

นักบุญเปโตรได้ชื่อว่าเป็นอัครสาวกของชาวยิว ส่วนนักบุญเปาโลได้ชื่อว่าเป็นอัครสาวกของชนต่างชาติ ยิ่งกว่านั้น นักบุญทั้งสองมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันหลายอย่าง ดูเหมือนว่าก่อนได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับสัตว์ต่างๆ (เทียบ กจ 10:9-16) นักบุญเปโตรเห็นด้วยกับความคิดที่ว่าชาวต่างชาติที่กลับใจมาเป็นคริสตชนต้องเข้าพิธีสัณฑ์และถือตามบทบัญญัติของโมเสสก่อน ส่วนนักบุญเปาโลไม่เห็นด้วย

ความขัดแย้งในเรื่องนี้นำไปสู่การประชุมสังคายนาครั้งแรกที่กรุงเยรูซาเล็มและความคิดของนักบุญเปาโลได้รับการยอมรับ (เทียบ กจ 15:5-21) ที่เมืองอันติโอกนักบุญเปาโลเคยคัดค้านนักบุญเปโตรในเรื่องการไม่ยอมรับประทานอาหารกับพี่น้องคริสตชนชาวต่างชาติ (เทียบ กท2:11-14)

แม้ว่านักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลมีความแตกต่างกันหลายอย่าง แต่ทั้งสองมีจุดจบด้วยการเป็นมรณสักขีที่กรุงโรมเหมือนกันราวปี ค.ศ. 64-67 และได้ชื่อว่าเป็นสองเสาหลักของพระศาสนจักรสมัยเริ่มแรกอีกด้วย ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่เราจะเห็นภาพวาดของนักบุญทั้งสองยืนคู่กันโดยแต่ละคนองค์ยืนมือข้างหนึ่งออกไปเพื่อยกพระศาสนจักรไว้ ซึ่งบอกเราเป็นนัยๆ ว่าเราต้องเป็นหนึ่งเดียวกันในการเสริมสร้างพระศาสนจักร แม้ว่าเราแต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันหลายอย่างก็ตาม

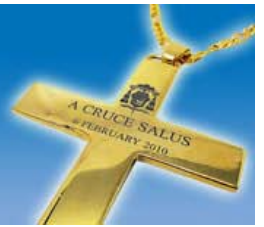
อันที่จริง พระศาสนจักรสมัยเริ่มแรกได้ประสบปัญหาเรื่องความแตกแยกแล้ว กลุ่มคริสตชนบางแห่งยึดติดอยู่กับธรรมเนียมบางคนที่ไม่ประกาศข่าวดีที่นั่น อย่างเช่นในกรณีของชาวเมืองโครินธ์ บางคนบอกว่าเป็นลูกศิษย์ของนักบุญเปาโล บางคนบอกว่าเป็นลูกศิษย์ของนักบุญเปโตร บางคนก็บอกว่าเป็นลูกศิษย์ของอปอลโล ด้วยเหตุนี้ นักบุญเปาโลจึงต้องเขียนจดหมายเตือนพวกเขาว่าทั้งนักบุญเปโตรและอปอลโล รวมทั้งตัวท่านเอง ล้วนเป็นผู้รับใช้ของพระคริสตเจ้า เพราะฉะนั้น บุคคลเพียงผู้เดียวที่ทุกคนต้องติดตามคือพระคริสตเจ้า นักบุญเปาโลบอกอย่างชัดเจนว่า **“ฉะนั้น อย่าให้ใครยกเอามนุษย์มาอวดเพราะทุกสิ่งเป็นของพวกท่าน เปาโลก็ดี อปอลโลเคลฟาส โลก ชีวิต ความตาย สิ่งปัจจุบัน หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตก็ดี ทุกสิ่งล้วนเป็นของพวกท่าน แต่พวกท่านเป็นของพระคริสต์ และพระคริสต์เป็นของพระเจ้า” (1คร3:21-23)**

ในสมัยปัจจุบันพระศาสนจักรก็มีการแตกแยกเช่นกัน มีฝ่ายคาทอลิกและฝ่ายโปรเตสแตนต์ แม้แต่ในสังฆมณฑลของเราเอง เราไม่อาจยืนยันได้เหมือนกันว่าไม่มีความแตกแยก การขาดเอกภาพหรือความแตกแยกของกลุ่มคริสตชนเป็นที่สะดุดอย่างหนึ่งซึ่งเป็นจุดอ่อนและบ่อนทำลายความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของพระศาสนจักรต่อสายตาของชาวโลก เราคงไม่สามารถเทศน์สอนความรัก ความเป็นหนึ่งเดียวกัน การให้อภัย และการคืนดีแก่พี่น้องต่างความเชื่อ ในขณะที่เรายังแตกแยกกันและไม่สามารถคืนดีกันและให้อภัยแก่กันและกันได้

พี่น้องที่รัก ในวันสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล อัครสาวกปีนี้ พ่ออยากเชิญชวนเราทุกคน ผู้เป็นสมาชิกคนหนึ่งของพระศาสนจักร ให้อยอมรับความแตกต่างของกันและกันเพื่อก้าวข้ามความแตกแยก เราอาจแตกต่างกันได้ แต่ไม่ควรแตกแยก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่คริสตชนของเรา อย่าลืมว่าพระศาสนจักรของเราเป็นพระศาสนจักร **“หนึ่งเดียว”** ความเชื่อในพระคริสตเจ้ารวมเราทุกคนเข้าเป็น

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

หนึ่งเดียวกัน แน่นนอน พระศาสนจักรของพระคริสตเจ้าต้องการความแข็งแกร่งดุจศิลาในการเป็นผู้นำ
ของนักบุญเปโตร และในเวลาเดียวกันก็ต้องการความกระตือรือร้นและความร้อนรนในการแพร่ธรรมของ
นักบุญเปาโลด้วย เอกภาพของคริสตชน เหมือนเอกภาพของนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล ไม่ใช่
เอกภาพในความเหมือนกันทุกอย่าง แต่เป็นเอกภาพในความหลากหลาย เราอาจชื่นชอบแนวทางของ
นักบุญองค์ใดองค์หนึ่งเป็นพิเศษ ความชื่นชอบของเราไม่ควรแยกเราจากกัน เพราะเราทุกคนเป็นศิษย์
ของพระคริสตเจ้าและเป็นลูกๆ ของพระบิดาเดียวกัน **ขอพระเจ้าอวยพรเราทุกคน**